

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815212339
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7815212339.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Moniky Géciovej, PhD. v spore žalobcu: F. E., F.E..D., F. F. X. E., P. X, C.: XX XXX XXX, K. R. M. L.. W. F., F.E..D., F. F. X. E.R., R. B. X P. Ž. X/ Y. M., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, X/ L. D., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, X/ B. M., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, X/ U. M., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č.U. XX, X/ E. M., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, K. L.. X. M., R., F. F. X. E., Č. Y. X, X/ E. Š., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, X/ F. Š., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, X/ L. K., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č.U. XX, XX/ R. K., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, XX/ P. B., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, XX/ I. M., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E.Ň., Č. XX, XX/ L. M., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, XX/ E. M., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, XX/ L. Y., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, K. L.. P. M., R., F. F. X. E., Č. Y. XX, XX/ X. E., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č.Č. XX, XX/ R. E., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, XX/ W. U., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, XX/ L. I., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E.Ň., Č. XX, XX/ L. I., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č.U. XX, XX/ L. I., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, XX/ L. Z., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, XX/ Z. F., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E.Ň., Č. XX, XX/ R. Š., O.. XX. XX. XXXX, V. X. E., Č. XX, D. K. X XXX,XX W. F. P., D. D. Ž. X. X. R. XX. E. P. H. Č..M.. XC/XXX/XXXX - XX K. XX.XX.XXXX

rozhodol:

- I. O d m i e t a odvolanie žalovaného v 2. rade.
- II. M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že priznáva žalovanému v 15. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie v plnom rozsahu.
- III. P r i z n á v a žalovanému v 15. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

- I. Súd konanie z a s t a v u j e voči žalovaným v 1., 9., 14., 15., 16., 17., 20., 21., 22., 24. rade.
- II. Stranám sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Uznesenie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne k zaplateniu sumy 2.868,25 eur s príslušenstvom, ako aj k náhrade trov konania. Listom doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.02.2017 žalobca oznámil, že dňa 18.11.2016 podal návrh na vykonanie exekúcie voči žalovaným, u ktorých nadobudol platobný rozkaz, vydaný súdom prvej inštancie v tomto konaní právoplatnosť. Preto voči ďalším žalovaným, u ktorých platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, keďže podali proti platobnému rozkazu žalovaní odpor, vzal žalobca žalobu späť a navrhoval konanie zastaviť, ako aj nepriznať náhradu trov konania z dôvodu hospodárnosti konania, keďže platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči ostatným 14 žalovaným, u ktorých bol

už vo veci podaný návrh na vykonanie exekúcie. V zmysle ust. § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vzhľadom na späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, súd prvej inštancie konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255, § 256 ods. 1 CSP a keďže žalobu žalobca z dôvodu hospodárnosti vzal späť, nakoľko jeho nárok bude uspokojený zo strany ostatných žalovaných, voči ktorým platobný rozkaz vo veci nadobudol právoplatnosť, stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže ani jedna zo strán nezavinila zastavenie konania.

3. Žalovaný v 2. rade podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie proti napadnutému uzneseniu, konkrétne voči výroku o náhrade trov konania, keďže rozhodnutie čo do výroku o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňom 27.10.2017. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu v zmysle § 256 ods. 1 CSP, keďže mal za to, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, pričom sa aktívne bránil v spore podaním odporu s tým, že vo veci namietal solidárnu zodpovednosť žalovaných, a to s poukazom aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/23/2017 zo dňa 25.04.2017. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že mu prizná náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní.

4. Proti hore uvedenému uzneseniu podal odvolanie v zákonnej lehote (včas) aj žalovaný v 15. rade a to proti výroku o nepriznaní nároku na náhradu trov konania, pričom dôvodil podané odvolanie rovnakými skutočnosťami ako žalovaný v 2. rade, v zmysle aj ním podaného návrhu.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 15. rade, ktoré je totožné s odvolaním žalovaného v 2. rade, nesúhlasil s procesným nezavinením žalobcu na zastavení konania. Uviedol, že žalobca sa úspešne domáhal uplatneného nároku voči 24 žalovaným spoluvlastníkom nehnuteľností s tým, že 14-ti z nich so žalobou súhlasili a nepodali odpor proti platobnému rozkazu vydanému súdom prvej inštancie č.k. 4C/420/2015 - 36 zo dňa 11.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.03.2016, a preto nebolo nutné aby ďalej zotrval na žalobe voči ostatným žalovaným a tak z dôvodu hospodárnosti konania voči ostatným žalovaným vzal žalobu späť, keďže súd o jeho nároku právoplatne rozhodol, včítane náhrady trov konania a nárok je už vymáhaný v exekúcii. Vzhľadom k tomu žalobca ani žalovaní procesne nezavinili zastavenie konania, keďže žaloba bola podaná dôvodne a žalovaný v 15. rade mal možnosť vyjadriť nesúhlas so späťvzatím žaloby, čo ale neučinil s poukazom aj na citované rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 196/09, II.ÚS 221/2015, NS SR 7MCdo/4/2010 a 7MCdo/1/2014. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý výrok uznesenia.

6. Ostatní žalovaní sa k odvolaniu žalovaných v 2. a v 15. rade nevyjadrili.

7. Žalovaní v 2. a 15. rade ako odvolatelia podali odvolanie proti napadnutému uzneseniu vydanému už v čase účinnosti CSP, rovnako v čase účinnosti CSP.

8. Odvolací súd pred prejednaním odvolania žalobcu zisťoval, či pre prejednanie odvolania má splnené zákonom stanovené podmienky, pričom zistil, že žalovaný v 2. rade nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vo veci súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz č.k. 4C/420/2015 - 36 zo dňa 11.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2016 voči žalovaným v 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13., 18., 19. a 23. rade, pričom žalovaná v 4. rade, v 24. a 15. rade podali proti platobnému rozkazu odpor (viď č.l. 38, 39 a 41 spisu). Z obsahu spisu tak nevyplýva, aby žalovaný v 2. rade podal proti platobnému rozkazu odpor, keďže aj z doložky právoplatnosti je zrejmé, že voči žalovanému v 2. rade vydaný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.03.2016.

10. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

12. Keďže žalovaný v 2. rade proti vydanému platobnému rozkazu súdu prvej inštancie nepodal odpor, v dôsledku čoho voči nemu platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania voči napadnutému uzneseniu z dôvodu, že sa ho napadnuté uznesenie ani netýka, čím nie je dotknutý na svojich právach, keďže súd prvej inštancie napadnutým uznesením

konanie zastavil voči žalovaným v 1., 9., 14., 15., 16., 17., 20., 21, 22. a 24. rade a týmto stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

13. Nakoľko proti žalovanému v 2. rade je vydaný platobný rozkaz súdu pod č.k. 4C/420/2015 - 36 zo dňa 11.02.2016 právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, v zmysle ktorého môže byť aj riadnym exekučným titulom, odvolací súd v zmysle § 386 písm. b) CSP odvolanie žalovaného v 2. rade odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

14. Odvolací súd uvádza, že proti výroku o nepriznaní stranám sporu nároku na náhradu trov konania (výrok č. II. napadnutého uznesenia) podal odvolanie aj žalovaný v 15. rade, ktorého sa napadnuté uznesenie týka, keďže súd prvej inštancie voči nemu konanie zastavil (výrok pod č.I) a ktorý v podanom odvolaní poukazoval na procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania a z tohto dôvodu si aj uplatnil nárok na náhradu trov konania.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v 15. rade ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku o náhrade trov konania, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa ust. § 379 CSP v spojení s § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 15. rade je dôvodné.

16. Odvolací súd konštatuje, že vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie (pôvodne § 146 ods. 2 a § 147 OSP) bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil.

17. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

18. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (pozri uznesenie Ústavného súdu ČR II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04).

19. Prvkom zavinenia môže byť aj náhrada, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ťarchu toho kto sa iba bráni. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

20. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného.

21. Ako už bolo uvedené (bez ohľadu na to, že do CSP nebola výslovne prebratá druhá veta § 146 ods. 2 OSP), naďalej platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi, v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť.

22. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť.

23. Náhrada trov konania priznaných podľa § 256 ods. 1 CSP sa vzťahuje na účelne vynaložené trovy. Ide o vyjadrenie všeobecného princípu, že nárok na náhradu trov konania je úzko spätý s účelnosťou ich vynakladania pri uplatňovaní práva na súdnu ochranu.

24. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP je súd povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Záver súdu tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov, nevylučuje, aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa). Súd za daných okolností napriek procesnému zavineniu vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

25. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

26. Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP (účinného od 1.7.2016) súd už rozhoduje o nároku na náhradu trov konania aj bez návrhu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). O nároku na náhradu trov konania zase rozhoduje v zmysle § 255 a nasl. CSP, pričom výnimočne môže nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle od 1.7.2016 ust. § 257 CSP.

27. Vychádzajúc z hore uvedeného odôvodnenia ust. § 256 ods. 1 CSP odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nesprávne v odôvodnení napadnutého výroku uznesenia konštatoval, že ani jedna zo strán nezavinila zastavenie konania, so zreteľom na to, že žalobca žalobu podal voči všetkým žalovaným a len z dôvodu, že voči 14 žalovaným, ktorí nepodali odpor proti platobného rozkazu, platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, vzal žalobu z dôvodu hospodárnosti konania späť proti tým žalovaným, ktorí odpor podali, keďže v konaní ide o spoločné a nerozdielne plnenie žalovaných, s odkazom na právoplatný platobný rozkaz, ktorý je riadnym exekučným titulom.

28. S týmto konštatovaním súdu prvej inštancie odvolací súd nesúhlasí a má za to, že v danom prípade bol uplatnený nárok proti žalovaným, ktorí sú vlastníci bytov titulom záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o dodávke tepla, uplatnený žalobou žalobcu spoločne a nerozdielne proti 24 žalovaným, t.j. aj proti žalovanému v 15. rade, ktorý podal odpor proti platobnému rozkazu. Preto proti nemu vydaný platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, nie je exekučným titulom, keďže súd by vo veci ďalej konal a v konaní by preskúmal dôvodnosť uplatnených námietok žalovaného v 15. rade. Nakoľko žalobca vzal žalobu späť aj proti žalovanému v 15 rade, procesne zavinil práve žalobca zastavenie konania proti žalovanému v 15. rade, v dôsledku čoho, mal súd žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania voči žalovanému v 15. rade, ktorý si nárok na náhradu trov konania uplatnil, keďže žalovaný v 2. rade nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti napadnutému výroku uznesenia. V danom spore nemožno vychádzať z hospodárnosti konania pri späťvzatí žaloby žalobcom, keďže proti žalovanému v 15. rade platobný rozkaz nie je exekučným titulom a žalovaný v 15. rade nesplnil to, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal.

29. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že priznal žalovanému v 15. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie v plnom rozsahu.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 296 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému v 15. rade z dôvodu úspechu v odvolacom konaní proti neúspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).